

ІВАШКО Володимир Антонович (28. 10. 1932, Полтава — 13. 11. 1994, Москва, похов. у Харкові) — радянський і партійний діяч. Кандидат економічних наук (1973). Державні нагороди СРСР. Закін. Харків. гірн. інститут (1956). Від 1957 працював у ВНЗХ Харкова, зокрема 1968–73 — секр. парткому Укр. заоч. політех. інституту; 1973–86 — на парт. роботі у Харкові та Дніпропетровську; від 1986 — секр., від 1989 — перший секр. ЦК КПУ; водночас від червня 1990 —

голова ВР УРСР. У липні 1990 відмовився від поєднання посад першого секр. ЦК КПУ й голови ВР УРСР. Проводив політику горбачов. «перебудови»: 1989 в УРСР поступово почалася демократизація суспільства, сповільнилися політ. утиски, з'явилася можливість для утвердження НРУ. Після того, як став головою ВР УРСР, втратив підтримку КПУ і не зміг створити власну команду («праві» й «ліві» укр. політики вважали його креатурою Москви). Першим з кер. УРСР почав вести діалог з націонал-демократами. На 28-му з'їзді КПРС (липень 1990) обраний заст. ген. секр. ЦК КПРС М. Горбачова, що зумовило кризу у ВР УРСР і КПУ. Ініціював підписання нового союз. договору, під час спроби заколоту Держ. комітету з надзвич. ситуації (серпень 1991) зайняв вичікувал. позицію. Після заборони КПРС відійшов від політ. діяльності. 2002 ВР України заснувала для студентів Харків. університету радіоелектроніки дві стипендії ім. І.

Рекомендована література

1. Івашко Володимир Антонович // Комуніст України. 1989. № 11;
2. Лозицький В. С. Політбюро ЦК Компартії України: історія, особи, стосунки (1918–1991). К., 2005.
[Ю. І. Шаповал](#)

Бібліографічний опис:

Івашко Володимир Антонович / Ю. І. Шаповал // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-13589>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).